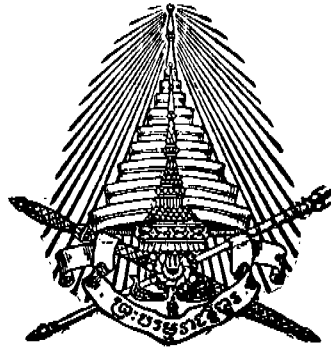


วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ หน้า ๑๐๒๑



พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการจัดกันแห่งกฎหมาย

พุทธศักราช ๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐)

อาทิตยทิพอาภา

พต. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรวชิริน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๕ หน้า ๑๐๒๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๔๘๑

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย พุทธศักราช ๒๔๘๑”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ภาค ๑

บทเปิดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๓ เมื่อใดไม่มีบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นใดแห่งประเทศสยามที่จะยกมาปรับกับกรณีขัดกันแห่งกฎหมายได้ ให้ใช้กฎหมายทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล

มาตรา ๔ ถ้าจะต้องใช้กฎหมายต่างประเทศบังคับและตามกฎหมายต่างประเทศนั้น กฎหมายที่จะใช้บังคับได้แก่กฎหมายแห่งประเทศสยาม ให้ใช้กฎหมายภายในแห่ง

วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๔๘๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ หน้า ๑๐๒๓

ประเทศสยามบังคับ มิใช่กฎหมายแห่งกฎหมายสยามว่าด้วย
การขัดกันแห่งกฎหมาย

มาตรา ๕ ถ้าจะต้องใช้กฎหมายต่างประเทศบังคับ ให้
ใช้กฎหมายนั้น เพียงที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีล
ธรรมอันดีของประชาชนแห่งประเทศสยาม

มาตรา ๖ ถ้าจะต้องใช้กฎหมายสัญชาติบังคับ และ
บุคคลมีสัญชาติตั้งแต่สองสัญชาติขึ้นไปอันได้รับมาเป็นลำดับ
ให้ใช้กฎหมายสัญชาติที่บุคคลนั้นได้รับครั้งสุดท้ายบังคับ

ถ้าจะต้องใช้กฎหมายสัญชาติบังคับ และบุคคลมีสัญชาติ
ตั้งแต่สองสัญชาติขึ้นไปอันได้รับมาคราวเดียวกัน ให้ใช้
กฎหมายสัญชาติของประเทศซึ่งบุคคลนั้นมีภูมิลำเนาอยู่บังคับ
ถ้าบุคคลนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศอื่นนอกจากประเทศซึ่ง
ตนมีสัญชาติสังกัดอยู่ ให้ใช้กฎหมายภูมิลำเนาในเวลานั้น
พียงบังคับ ถ้าภูมิลำเนาของบุคคลนั้นไม่ปรากฏ ให้ใช้
กฎหมายของประเทศซึ่งบุคคลนั้นมีถิ่นที่อยู่บังคับ

ในกรณีใด ๆ ที่มีการขัดกันในเรื่องสัญชาติของบุคคล ถ้า
สัญชาติหนึ่งสัญชาติใดซึ่งขัดกันนั้นเป็นสัญชาติไทย กฎหมาย
สัญชาติซึ่งจะใช้บังคับได้แก่กฎหมายแห่งประเทศสยาม

สำหรับบุคคลผู้ไร้สัญชาติ ให้ใช้กฎหมายภูมิลำเนาของ
บุคคลนั้นบังคับ ถ้าภูมิลำเนาของบุคคลนั้นไม่ปรากฏ ให้
ใช้กฎหมายของประเทศซึ่งบุคคลนั้นมีถิ่นที่อยู่บังคับ

ถ้าในการใช้กฎหมายสัญชาติบังคับ จะต้องใช้กฎหมาย
ท้องถิ่น กฎหมายเหล่าประชาคม หรือกฎหมายศาสนา
แล้วแต่กรณี ก็ให้ใช้กฎหมายเช่นว่านั้นบังคับ

มาตรา ๗ ในกรณีที่มีการขัดกันในเรื่องสัญชาติของนิติ
บุคคล สัญชาติของนิติบุคคลนั้นได้แก่สัญชาติแห่งประเทศ
ซึ่งนิติบุคคลนั้นมีถิ่นที่สำนักงาน แห่งใหญ่หรือที่ตั้งทำการ
แห่งใหญ่

มาตรา ๘ ในกรณีที่จะต้องใช้กฎหมายต่างประเทศบังคับ
ถ้ามิได้พิสูจน์กฎหมายนั้นให้เป็นที่พอใจแก่ศาล ให้ใช้
กฎหมายภายในแห่งประเทศสยาม

มาตรา ๙ นอกจากจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในพระราช
บัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นใดแห่งประเทศสยาม ความสมบูรณ์
เนื่องด้วยแบบแห่งนิติกรรมย่อมเป็นไปตามกฎหมายของ
ประเทศที่นิติกรรมนั้นได้ทำขึ้น

วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ หน้า ๑๐๒๕

อย่างไรก็ดี กฎหมายของประเทศที่ทรัพย์สินตั้งอยู่ย่อมใช้บังคับแก่แบบที่จำเป็นเพื่อความสมบูรณ์แห่งสัญญา เอกสาร หรือนิติกรรมอื่น ๆ เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์

ภาค ๒

สถานะและความสามารถของบุคคล

มาตรา ๑๐ ความสามารถและความไร้ความสามารถของบุคคลย่อมเป็นไปตามกฎหมายสัญชาติของบุคคลนั้น

แต่ถ้าคนต่างด้าวทำนิติกรรมในประเทศสยาม ซึ่งตามกฎหมายสัญชาติ คนต่างด้าวนั้นย่อมจะไร้ความสามารถหรือมีความสามารถอันจำกัดสำหรับนิติกรรมนั้น ให้ถือว่าบุคคลนั้นมีความสามารถทำนิติกรรมนั้นได้เพียงเท่าที่จะมีความสามารถตามกฎหมายสยาม ความในวรรคนี้ไม่ใช้แก่นิติกรรมตามกฎหมายครอบครัวและกฎหมายมรดก

ในกรณีที่เป็นนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ความสามารถของบุคคลที่จะทำนิติกรรมเช่นว่านั้นย่อมเป็นไปตามกฎหมายแห่งถิ่นที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๑๑ ถ้าคนต่างด้าวในประเทศสยามได้ไปเสียจากภูมิลำเนาและถิ่นที่อยู่ตามเงื่อนไข ซึ่งระบุไว้ในมาตรา ๕๓

เล่ม ๘๕ หน้า ๑๐๒๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๔๘๑

และ ๕๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การที่ศาลสยามจะสั่งการให้ทำพลางตามที่จำเป็นนั้น ให้เป็นไปตามกฎหมายสยาม

คำสั่งให้คนต่างด้าวตั้งกล่าวแล้วเป็นคนสาบสูญ และผลแห่งคำสั่งนั้นเท่าที่ไม่เกี่ยวกับข้อสังหาริมทรัพย์ ซึ่งตั้งอยู่ในประเทศสยามก็ให้ เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติของคนต่างด้าวนั้น

มาตรา ๑๒ เหตุที่ศาลสยามจะสั่งให้คนต่างด้าวซึ่งมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในประเทศสยามอยู่ในความอนาบาล หรืออยู่ในความพิทักษ์ได้นั้น ให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติของบุคคลนั้น อย่างไรก็ดี มิให้ศาลสยามสั่งให้บุคคลเช่นว่านั้นอยู่ในความอนาบาล หรืออยู่ในความพิทักษ์ โดยอาศัยเหตุซึ่งกฎหมายสยามมิได้ยอมให้กระทำ

ผลของการให้อยู่ในความอนาบาลหรือให้อยู่ในความพิทักษ์ตั้งกล่าวแล้ว ให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศซึ่งศาลที่สั่งให้บุคคลเช่นว่านั้นเป็นผู้ไร้ความสามารถหรือเป็นผู้เสมือนไร้ความสามารถสังกัดอยู่

ภาค ๓

หน

มาตรา ๑๓ บัญหาว่าจะพึงใช้กฎหมายใดบังคับสำหรับ
สิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญ หรือผลแห่งสัญญา นั้นให้วินิจฉัยตาม
เจตนาของคู่กรณี ในกรณีที่ไม้อาจหยั่งทราบเจตนาชัดเจน
หรือโดยปริยายได้ ถ้าคู่สัญญามีสัญชาติอันเดียวกัน กฎหมาย
ที่จะใช้บังคับ ก็ได้แก่กฎหมายสัญชาติอันร่วมกันแห่งคู่สัญญา
ถ้าคู่สัญญาไม่มีสัญชาติอันเดียวกัน ก็ให้ใช้กฎหมายแห่งถิ่น
ที่สัญญานั้นได้ทำขึ้น

ถ้าสัญญานั้นได้ทำขึ้น ระหว่าง บุคคล ซึ่ง อยู่ห่างกัน โดย
ระยะทาง ถิ่นที่ถือว่าสัญญานั้นได้เกิดเป็นสัญญาขึ้นคือถิ่นที่
คำบอกกล่าวสนองไปถึงผู้เสนอ ถ้าไม้อาจหยั่งทราบถิ่นที่
นั้นได้ ก็ให้ใช้กฎหมายแห่งถิ่นที่จะพึงปฏิบัติตามสัญญานั้น

สัญญาย่อมไม่เป็นโมฆะ ถ้าได้ทำถูกต้องตามแบบอัน
กำหนดไว้ในกฎหมายซึ่งใช้บังคับแก่ผลแห่งสัญญานั้น

มาตรา ๑๔ หนี้ซึ่งเกิดจากการจัดการงานนอกสั่ง หรือ
ลาภมิควรได้ ให้บังคับตามกฎหมายแห่งถิ่นที่ข้อเท็จจริงอัน
เป็นเหตุให้เกิดหนี้นั้นได้เกิดขึ้น

มาตรา ๑๕ หน้ซึ่งเกิดจากการละเมิด ให้บังคับตาม
กฎหมาย แห่งถิ่น ที่ ข้อเท็จจริงซึ่งทำให้ เป็นการละเมิดนั้นได้
เกิดขึ้น

ความในวรรคก่อนไม่ใช้แก่บรรดาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นใน
ต่างประเทศ ซึ่งไม่เป็นการละเมิดตามกฎหมายสยาม

กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม ฝ่ายที่ต้องเสียหายจะเรียกร้อง
ค่าสินไหมทดแทน หรือทางแก้ อย่างใดไม่ได้ นอกจากที่
กฎหมายสยามยอมให้เรียกร้องได้

ภาค ๔

ทรัพย์สิน

มาตรา ๑๖ ให้ใช้กฎหมายแห่งถิ่นที่ทรัพย์สินตั้งอยู่
บังคับแก่สังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์

อย่างไรก็ดี ในกรณีการส่งสังหาริมทรัพย์ออกนอก
ประเทศ ให้ใช้กฎหมายสัญชาติของเจ้าของทรัพย์สินบังคับ
แก่ทรัพย์สินนั้นตั้งแต่วเวลาส่งทรัพย์สินออกนอกประเทศ

มาตรา ๑๗ สังหาริมทรัพย์ใด ๆ ซึ่งได้ย้ายที่ไป
ระหว่างฟ้องคดีเกี่ยวกับ ทรัพย์สินนั้น ให้คงบังคับตาม
กฎหมายแห่งถิ่นที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ในขณะยื่นฟ้อง

ภาค ๕

ครอบครัว

มาตรา ๑๘ ความสามารถที่จะทำการหมั้น หรือเพิกถอน
การหมั้นให้เป็นไปตามกฎหมายสัญญาติของกลุ่มนั้นแต่ละฝ่าย
ผลของการหมั้นให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศซึ่งศาลที่
พิจารณาและพิพากษาคดีสังกัดอยู่

มาตรา ๑๙ เงื่อนไขแห่งการสมรส ให้เป็นไปตาม
กฎหมายสัญญาติของกลุ่มนั้นแต่ละฝ่าย

มาตรา ๒๐ การสมรสซึ่งได้ทำถูกต้องตามแบบที่บัญญัติ
ไว้ในกฎหมายแห่งประเทศที่ทำการสมรสนั้น ย่อมเป็นอัน
สมบูรณ์

การสมรสระหว่างคนในบังคับสยาม หรือคนในบังคับ
สยามกับคนต่างด้าว ซึ่งได้ทำในต่างประเทศโดยถูกต้องตาม
แบบที่กฎหมายสยามกำหนดไว้ ย่อมเป็นอันสมบูรณ์

มาตรา ๒๑ ถ้าคู่สมรมีสัญชาติอันเดียวกัน หรือถ้า
ภริยาได้มาซึ่งสัญชาติแห่งสามีโดยการสมรส ความสัมพันธ์
ระหว่างสามีภริยา ให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติอันร่วมกัน
แห่งคู่สมรส

ในกรณีที่ยุติมาได้ได้มาซึ่งสัญชาติแห่งสามิโดยการสมรส ความสัมพันธ์ระหว่างสามิภริยา ให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติแห่งสามิ

มาตรา ๒๒ ถ้ามิได้มีการมีสัญชาติก่อนสมรส ทรัพย์สินระหว่างสามิภริยาให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติ

ถ้าสามิและภริยามีสัญชาติแตกต่างกัน ทรัพย์สินระหว่างสามิภริยาให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติแห่งสามิ

อย่างไรก็ดี ทรัพย์สินระหว่างสามิภริยา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์ ให้เป็นไปตามกฎหมายแห่งถิ่นที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

มาตรา ๒๓ ผลแห่งการสมรสตั้งบัญญัติไว้ในสองมาตรา ก่อน ข้อมไม่ถูกกระทบกระทั่ง หากว่าภายหลังการสมรส คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายได้มาซึ่งสัญชาติแตกต่างกับที่มีอยู่หรือที่ได้มาขณะทำการสมรส

มาตรา ๒๔ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินระหว่างสามิภริยา ถ้าทำสัญชาติก่อนสมรส ความสามารถที่จะทำสัญญาให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติแห่งคู่สัญญาแต่ละฝ่าย

มาตรา ๒๕ ถ้าคู่สัญญามีสัญชาติอันเดียวกัน สิ่งซึ่ง
เป็นสาระสำคัญและผลแห่งสัญญาก่อนสมรส ให้เป็นไป
ตามกฎหมายสัญชาติอันร่วมกันแห่งคู่สัญญา ถ้าคู่สัญญา
ไม่มีสัญชาติอันเดียวกัน สิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญและผลแห่ง
สัญญาก่อนสมรสเช่นว่านั้น ให้เป็นไปตามกฎหมายซึ่งคู่
สัญญาเจตนา หรือพึงสันนิษฐานได้ว่าได้มีเจตนาที่จะยอมอยู่
ใต้บังคับแห่งกฎหมายนั้น ถ้าไม่มีเจตนาเช่นว่านี้ ให้เป็นไป
ตามกฎหมายแห่งประเทศที่คู่สมรสตั้งภูมิลำเนาครั้งแรก
หลังจากการสมรส

อย่างไรก็ดี ในส่วนที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ให้
เป็นไปตามกฎหมายแห่งดินที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

มาตรา ๒๖ การหย่าโดยความยินยอมพร้อมสมบูรณ์ ถ้า
กฎหมายสัญชาติแห่งสามีและภริยาทั้งสองฝ่ายยอมให้กระทำ
ได้

มาตรา ๒๗ ศาลสยามจะไม่พิพากษาให้หย่ากัน เว้น
แต่กฎหมายสัญชาติแห่งสามีและภริยา ทั้งสองฝ่าย ยอมให้
หย่าได้

เหตุหย่า ให้เป็นไปตามกฎหมายแห่งดินที่ยื่นฟ้องหย่า

มาตรา ๒๔ การเพิกถอนการสมรส ให้เป็นไปตาม
กฎหมายซึ่งใช้บังคับแก่เงื่อนไขแห่งการสมรส

อย่างไรก็ดี ความสำคัญผิด กลฉ้อฉล หรือการข่มขู่
อันจะเป็นเหตุให้เพิกถอนการสมรส ให้เป็นไปตามกฎหมาย
แห่งดินที่ได้กระทำการสมรส

มาตรา ๒๕ การเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ให้
เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติแห่งสามีของ มารดาใน ขณะที่
บุตรนั้นเกิด ถ้าหากในขณะทีกล่าวนั้น สามีได้ถึงแก่ความ
ตายเสียแล้ว ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติของสามีใน
ขณะที่ถึงแก่ความตาย

ให้ใช้กฎหมายเช่นเดียวกันบังคับการฟ้องคดีไม่รับเด็ก
เป็นบุตร

มาตรา ๓๐ สิทธิและหน้าที่ระหว่างบิดามารดากับบุตร
ชอบด้วยกฎหมาย ให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติของบิดา

ในกรณีที่เด็กเกิดจากหญิงที่ยังไม่มีการสมรสกับชาย สิทธิ
และหน้าที่ระหว่างมารดากับบุตร ให้เป็นไปตามกฎหมาย
สัญชาติของมารดา

มาตรา ๓๑ การรับเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย ให้
เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติของบิดาในเวลาที่รับ เป็นบุตร
ถ้าหากในขณะนั้นบิดาได้ถึงแก่ความตายเสียแล้ว ก็ให้
เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติของบิดาขณะที่ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๓๒ กรณีที่จะจัดผู้เยาว์ซึ่งไม่มีบิดามารดาใช้
อำนาจปกครอง ให้อยู่ในความปกครองที่ดี หน้าที่และ
อำนาจของผู้ปกครองที่ดี กรณีที่ความปกครองสิ้นสุดลงก็ดี
ให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติของผู้เยาว์ แต่ในส่วนที่
เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ อำนาจของผู้ปกครองที่จะจัดการ
กับทรัพย์สินเช่นว่านั้น ให้เป็นไปตามกฎหมายแห่งถิ่นที่
ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

ส่วนผู้เยาว์ซึ่งมีสัญชาติต่างประเทศ และมีภูมิลำเนา
หรือถิ่นที่อยู่ในประเทศสยาม จะจัดให้อยู่ในความปกครอง
ตามกฎหมายสยามก็ได้ ถ้าปรากฏจากพฤติการณ์แห่งกรณี
ว่า ตามองค์การและระเบียบจัดการแห่งความปกครองซึ่ง
บัญญัติไว้ในกฎหมายต่างประเทศนั้น ไม่เป็นอันคุ้มครอง
ประโยชน์ได้เสียของผู้เยาว์ให้เป็นผลตามสมควรได้

มาตรา ๓๓ การถอนอำนาจปกครอง ให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศ ซึ่งศาลที่สั่งถอนอำนาจปกครองสังกัดอยู่

มาตรา ๓๔ สิทธิที่จะฟ้องบุพพการีเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา ให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติของผู้สืบสันดาน

มาตรา ๓๕ ถ้าผู้รับบุตรบุญธรรม และบุตรบุญธรรม มีสัญชาติอันเดียวกัน การรับบุตรบุญธรรม ให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติของบุคคลนั้น ๆ

ถ้าผู้รับบุตรบุญธรรม และบุตรบุญธรรมมีสัญชาติแตกต่างกัน ความสามารถและเงื่อนไขแห่งการรับบุตรบุญธรรม ให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติของคู่กรณีแต่ละฝ่าย แต่ผลแห่งการรับบุตรบุญธรรมระหว่างผู้รับบุตรบุญธรรมกับบุตรบุญธรรม ให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติของผู้รับบุตรบุญธรรม

สิทธิและหน้าที่ระหว่างบุตรบุญธรรมกับครอบครัวของตนตามกำเนิดนั้น ให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติของบุตรบุญธรรม

มาตรา ๓๖ หน้าที่อุปการะเลี้ยงดู ให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติของบุคคลซึ่งถูกเรียกร้องให้อุปการะเลี้ยงดู

อย่างไรก็ดี บุคคลผู้มีสิทธิเรียกร้องค่าอุปการะเลี้ยงดู จะเรียกร้องเกินกว่าที่กฎหมายสยามอนุญาตไม่ได้

ภาค ๖

มรดก

มาตรา ๓๓) มรดกยกเว้นที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ให้เป็นไปตามกฎหมายแห่งอื่นที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

มาตรา ๓๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์ มรดก โดยสิทธิโดยธรรม หรือโดยพินัยกรรม ให้เป็นไปตามกฎหมายภูมิลำเนา ของเจ้ามรดกในขณะที่เจ้ามรดกถึงแก่ความตาย

มาตรา ๓๕ ความสามารถของบุคคลที่จะทำพินัยกรรม ให้เป็นไปตามกฎหมายสัญชาติในขณะที่ทำพินัยกรรม

มาตรา ๔๐ บุคคลจะทำพินัยกรรมตามแบบที่กฎหมาย สัญชาติกำหนดไว้ก็ได้ หรือจะทำตามแบบที่กฎหมายของ ประเทศที่ทำพินัยกรรมกำหนดไว้ก็ได้

มาตรา ๔๑ ผลและการตีความพินัยกรรมก็ดี ความ เสียเปล่าแห่งพินัยกรรม หรือข้อกำหนดพินัยกรรมก็ดี ให้

เล่ม ๕๕ หน้า ๑๐๓๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๔๘๑

เป็นไปตามกฎหมายกมิลำเนาของผู้ทำพินัยกรรมในขณะที่
ผู้ทำพินัยกรรมถึงแก่ความตาย

มาตรา ๔๒ การเพิกถอนพินัยกรรมหรือข้อกำหนดใน
พินัยกรรม ให้เป็นไปตามกฎหมายกมิลำเนาของผู้ทำพินัย
กรรม ในขณะที่เพิกถอนพินัยกรรม

การตกไปแห่งพินัยกรรมหรือข้อกำหนดในพินัยกรรมให้
เป็นไปตามกฎหมายกมิลำเนาของผู้ทำพินัยกรรม ในขณะ
ถึงแก่ความตาย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี